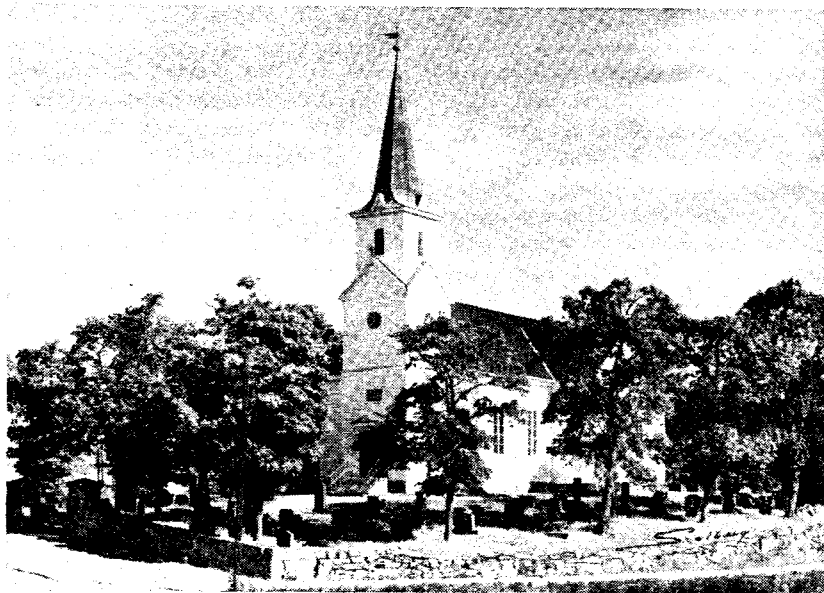

Varteig Menighetsblad

Nr. 4

April 1977

5. årg.

Kristen Påske

symboliseres klart og sant ved:

1. *Det enkle, nakne kors:* synden er sonet, frelsesverket er fullført, «det er fullbrakt».
2. *Den åpne, tomme grav:* Den kors-festede og gravlagte er oppstanden. Min Frelser lever og jeg skal leve.

«Har du mange synder, Jesus deg forkynner: gjelden er betalt! Her er ingen vrede, nåden den er rede som utsletter alt. Jesu død og at han brøt gjennom dødens vold og vrede, det for deg jo skjedde.» L. 357, 4.

T.T.

Tanker om Påsken

Påsken forkynner fullt og helt det som er Guds verk: Korsets påske og oppstandelsens påske. Det er kirkeårets mektigste høytid. —

Da Jesus døde på korset og ble gravlagt var det som et ras i barmen på Jesu venner, et ras som tok med seg alt som hadde spiret hos dem av tro, håp og glede. De trodde at han skulle vinne over alle onde makter, og nå ser det ut som de onde maktene seiret over ham. Han som kalte seg selv livet, han de ville være hos, fordi han hadde det evige livs ord, han lå nå selv i graven. — Men ble han der? NEI! En påskemorgen fulgte på. Fra den tomme grav kaster oppstandelsen sitt aldri overstrålte lys ut over verden. Frelsesverket ved Jesu korsdød ble stadfestet. Påskehøytiden vi nå går inn i, er rik på appell til ettertanke, full av trøst, glede og forventning. Den gir den faste, urokkelige grunn å bygge på i liv og død.

Livet her og nå synes for de fleste så skråriskert. Man lever og virker, legger planer, inngår avtaler, samles til moter og festlige sammenkomster med andre, og så med ett er hun eller han som man omgikkes med, ikke blant de levendes tall. Det var en som var sterkere — doden.

Min beste venninne fra de tidligste barneår døde som ung mor. Hennes mann og datter på 4—5 år sto ved graven. Da presten hadde sagt ordene «av jord er du kommet, til jord skal du bli, av jorden skal du igjen oppstå», så den lille piken ned i graven og utbrot: «opp og stå, Mamma!» Det kom som et sjokk på alle, men barnet hadde oppfattet ordene som de var sagt. Med den samme tillit skal vi få motta Jesu ord: «Den som tror på meg, skal leve om han enn dør». Kristus, sterkere enn doden, forutsier det evige liv.

Store vitenskapelige begivenheter samler

interesserte i tusenvis. All verden fulgte utsendingene om romfarernes ferd rundt jorden. Spenni gen utløstes i jubel og hyllest da de kom tilbake fra verdensrommet.

Men da Jesus, Verdens Frelser, sto opp fra de døde, var det ingen øyenvitner tilstede som ut fra selvsyn kunne berette om verdenshistoriens største begivenhet. Vel var den forutsagt og ble av englemunn bekreftet ved den åpne, tomme grav for noen sorgende kvinner «som søkte sin trøst i den døde og dvelte ved gravnatten kun». Men å TRO under over alle under, var ikke gjort i ett nå, selv for Jesu nærmeste venner.

Det er en blomst som har fått navnet pasjonsblomsten. I sitt indre er den et sant kunstverk som på fascinerende måte synes å romme tegn på de redskaper som bruktes ved Jesu lidelse og korsfestelse. Ikke bare tornekrone, men naglene, hammeren de ble slått inn med, svepen som Jesus ble pisket med og enda flere. Og utenom disse tegnene en glorie av åpne kronblad, hvite på innsiden, symbolet på Jesu uskyld.

Når selve naturen, en blomst, kan sies å bringe bud om påskens egentlige innhold, hvor meget mer skulle ikke vi, «skapningens krone», gjøre det. Den kristne påskeopplevelsen må være en fulltonende gjerklang av hele påskebudskapets fylde. — Vi skulle kjenne langfredagens smerte: «Min Jesus, du er såret for mine synder så. Jeg burde have båret den straff som på deg lå». Bare den som har kjent noe av denne smerten, kan gripe påskedagens lovsangstone: «Min Gud er en forsonet Gud, min himmel er nu åpen!» — Kristentroen vil alltid være på vakt gjennom Langfredags-sorgen til Påskemorgens-gleden.

J.T.

«Veit du kor heldig du er?»

Kamerun-brev frå Misjonær Alvhild Vassel.
Det Norske Misjonsselskap.

Det kom i går, brevet som fortalde at bestemor er død. Det kom ikkje uventa. Likevel er det underleg å tenkja på at ho er borte. Eit stille vemod fyller meg. Men mest av alt takk til Gud for alt ho har betydd for meg og for mange andre. No er ho altså heime hjå Gud. Ho er med i den store kvitkledde skaren som syng songar til Frelseren sin pris, og som opplever ei evig glede. Tenk for ei von vi har, vi som høyrer Jesus til; eit evig liv i evig glede! Vi kan gjerne spørja med Paulus: «Daude, kvar er din brodd?» (1. Kor. 15.55).

Tankane mine går tilbake til lærarkurset vi hadde i Gadiwan forrige veke. Vi samtalte der bl. a. om læraren som eksempel for elevane og om det ansvar og den sjansje dette gjev oss lærarar. I dette hove fortalde eg om bestemor som var min første «lærar» og mitt første ideal. Eg visste ikkje då at bestemor alt var borte, og at dette vart som ein minnetale over henne: Bestemor som lærde meg å strikka og sy, lesa og skriva for eg byrja på skulen. Bestemor som fortalde Bibelhistorie og lærde meg salmar og songar, ikkje av den barnevennlige typen akkurat, men det festa seg i sinnet og det sit enno. Bestemor som las til meg om misjonen og som tok meg med i misjonsforeninga. Bestemor som i alle år bad for meg — eg kunne vera trygg på at om alle andre gloynde meg, hugsa ho meg dagleg i bøn til Gud.

Det var så underleg stille i klasserommet då eg slutta. Så kom det: ei bestemor som kunne strikka og sy, lesa og skriva — ei bestemor som kunne fortelja om Jesus, som kunne læra frå seg salmar — ei bestemor som bad for ein. «Er du klar over kor heldig du er?» Spørsmålet vart ikkje

uttalt, men det låg i lufta. I eit glimt såg eg kor heldig eg er, kor rik eg er.

Dei som sit framfor meg med undring i sinnet, er alle føstegenerasjonskristne. Ingen heime fortalde dei om Jesus, ingen heime bad til Jesus for dei, ingen heime stotta dei då tvilen braut på. Det var som ei ukjent verd opna seg for dei.

«Veit du kor heldig du er?» Eg måtte vedgå at eg ikkje hadde sett det klart før, hadde teke det alt som ei sjølvfølge. Så måtte eg takka for den nåde og rikdom det er å veksa opp i eit land der Guds ord har blitt forkynt i mange, mange år, og er ein del av dagleglivet. Takken munnar ut i ei bøn for folk og land der heime: «Gud, gje oss å ikkje kasta vrak på denne rike arven, men bera han vidare», og i ei bøn for lærarane som sit framfor meg: «Gud, gje dei nåde til å vera i mors og fars, i bestemors og bestefars stad når det gjeld å vise borna vegen til Jesus».

KJÆRE VENNER

«Bær hele tienden inn i forrådshuset, så det kan finnes mat i mitt hus, og prøv meg på denne måte, sier Herren, hærska- renes Gud, om jeg ikke vil åpne himmel- ens sluser for dere og utøse velsignelser over dere i rikelig mål.» Malakias 3,10.

Disse ord leste jeg den dagen jeg fikk menighetsbladet og bossen «Brod for Ver- den» og ble minnet om hva jeg skulle gjøre. — —

Nå er vi snart inne i den stille uke og påsken. Han, Den hellige, tok all ver- dens synd på seg. Kjærligheten til oss drev ham ned i vår jammers dyp. Så dypt som vi var falt, så dypt måtte han stige ned.

Men seierrik sto han opp fra de dode til vår rettferdiggjørelse.

La oss i denne tiden trofast gå bønnens veg, flittig bruke de hellige nådemidler i menighetens forsamling og andre steder der Guds ord forkynnes. Vår Frelser Jever, og vi skal leve. Nåde over nåde!

Velsignet påske!

A.S.

MENIGHETSBLADET

Gave på kr. 100.00 er mottatt til bladet fra anonymt ektepar og overlevert bladets kasserer 28/2-77. Hjertelig takk!

T.T.

Alle vi som på en eller annen måte har med Menighetsbladet å gjøre, ønsker alle bladets lesere en **signerik påskehøytid**.

MØTERUTE

- 3. april: Misjonssambandet.
Hogheim kl. 18.30.
- 8. april: Langfredagsmøte.
Breibablikk kl. 18.30.
- 23. april: Ungdomskveld.
Breibablikk kl. 19.00.
- 24. april: Indremisjonen.
I Hasleområdet kl. 18.30. (Se plakater).

GUDSTJENESTER

Søndag 3. april — Palmesøndag:

Varteig kirke kl. 11: Høymesse v/Torset, ev. dåp. Kl. 9.30: søndagsskole.

Skjærtorsdag:

Aldershjemmet kl. 11: Møte med nattverd v/Torset.

Varteig kirke kl. 19: Gudstjeneste med nattverd v/Torset.

Langfredag:

Varteig kirke kl. 11: Gudstjeneste v/Torset.

Søndag 10. april — 1. Påskedag:

Varteig kirke kl. 11: Høytidsgudstjeneste v/Torset, offer til Den Norske Sjømannsmisjon. Menighetskoret deltar.

Mandag 11. april — 2. Påskedag:

Varteig kirke kl. 11: Familiegudstj. v/Torset. Offer til søndagsskolene i Varteig. Sang av kirkens søndagsskolebarn, dåp.

Søndag 17. april — 1. søndag e. påske:

Betel, Ise kl. 11: Gudstjenestlig møte v/Torset, ev. m/fl. Kl. 9.30: søndagsskole i kirken.

Søndag 24. april — 2. søndag e. påske:

Varteig kirke kl. 11: Høymesse v/Torset.

Offer til Kristelig Kringkastingslag, Nattverd.

Søndag 1. mai — 3. søndag e. påske:

Varteig kirke kl. 11: Høymesse v/Torset. Offer til Norske Kr. Arb. Forbund og N. Evang. Arbeiderrørsele. Kl. 9.30: søndagsskole.

Sø. dag 8. mai — 4. søndag e. påske:

Varteig kirke kl. 11: Høymesse v/Torset. Offer til Kr. Østfold-Artianeres misjonsprosjekt, Nattverd.

SLEKTERS GANG

Døpte:

Espen Bråthe, 13. mars.

Vigde:

Magne Roar Faale og Evy Susanne Gressløs, den 12. mars.

INNLEVERING AV FASTEBØSSER

Jeg regner med at Varteigs forretningsdrivende i år — i likhet med tidligere år — er villig til å ta imot bøsse som blir innlevert, og oppbevarer dem til medlemmer av menighetsrådet kan hente dem. — Med forretningsdrivende tenkes på: Hasle Handel, Varteig Landhandel, forretn.mann Andersen, Furuholmen og forretn.mann Bjarne Bærby, Ise.

Forøvrig kan bøsser mottas i Prestegården, samt v/gudstj. i kirken. Spesielt ønsker jeg å peke på **2. s. e. påske** som en høvelig dag for avslutring på fasteaksjonen og innlevering av bøsser v/gudstjenesten da.

Hjertelig takk for hjelp til hjelpeløse!

T.T.

VARTEIG MENIGHETSBLAD

Utgis av Varteig menighetsråd
ved en redaksjonskomite.

Utkommer med 10 nummer i året

Trykt i Centraltrykkeriet, Sarpsborg